

Skarga wniesiona w dniu 2 listopada 2022 r. – Rzeczpospolita Polska przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-675/22)

(2023/C 7/22)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (Przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności całości rozporządzenia Rady (UE) 2022/1369 z dnia 5 sierpnia 2022 r. w sprawie skoordynowanych środków zmniejszających zapotrzebowanie na gaz ⁽¹⁾;
- Obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania;
- Tytułem ewentualnym, na wypadek uznania przez Trybunał Sprawiedliwości, że podstawa prawna zaskarżonego rozporządzenia jest prawidłowa, Rzeczpospolita Polska wnosi o stwierdzenie nieważności art. 5 ust. 1 oraz art. 5 ust. 2 zaskarżonego rozporządzenia 2022/1369.

Zarzuty i główne argumenty

Rzeczpospolita Polska podnosi przeciwko zaskarżonemu rozporządzeniu 2022/1369 następujące zarzuty:

- 1) zarzut błędnej podstawy prawnej przyjęcia rozporządzenia i w związku z tym naruszenie art. 192 ust. 2 lit. c) TFUE w związku z art. 194 ust. 2 akapit drugi TFUE poprzez nieprzyjęcie spornego rozporządzenia na podstawie art. 192 ust. 2 lit. c) TFUE, wymagającego jednomyślności w Radzie, mimo że rozporządzenie wpływa znacząco na wybór państwa członkowskiego między różnymi źródłami energii i ogólną strukturę jego zaopatrzenia w energię.

Polska podnosi przeciwko zaskarżonemu rozporządzeniu w pierwszej kolejności zarzut błędnej podstawy prawnej, którą jest art. 122 ust. 1 TFUE. Polska wskazuje, że głównym celem zaskarżonego rozporządzenia jest wywarcie znaczącego wpływu na warunki wykorzystania zasobów energetycznych, wyboru między różnymi źródłami energii oraz ogólną strukturę zaopatrzenia w energię. Ponieważ rozporządzenie znacząco wpływa na swobodę kształtowania mixu energetycznego powinno ono zostać przyjęte na podstawie art. 192 ust. 2 lit. c) TFUE, do którego odsyła art. 194 ust. 2 akapit drugi TFUE, czyli zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą, w ramach której Rada stanowi jednomyślnie.

- 2) zarzut naruszenia zasady pewności prawa poprzez przyznanie instytucjom Unii dyskrejonalnego uprawnienia w odniesieniu do uruchomienia unijnego stanu alarmowego oraz brak wyjaśnienia w jaki sposób środki zawarte w rozporządzeniu miałyby realizować jego cele.
- 3) zarzut naruszenia zasady solidarności energetycznej.

⁽¹⁾ Dz. U. 2022, L 206, s. 1